

MORIR EN DIÀSPORA? LA REPATRIACIÓ DELS DIFUNTS MUSULMANS DES DE CATALUNYA

Jordi Moreras (jordi.moreras@urv.cat) – Nadya Jaziri (nadyajaziri@gmail.com)

(Universitat Rovira i Virgili)

Des que el 2012 vàrem formular una proposta d'estudi sobre la mort en context migratori (Tarrés-Solé-Jàvega-Moreras, 2012), hem tingut l'oportunitat de treballar aquesta qüestió des del punt de vista de les ritualitats funeràries transnacionals (Solé, 2015), dels espais de mort en els cementiris catalans (Moreras-Solé, 2014), de la dimensió patrimonial de la pluralitat funerària (Tarrés-Moreras, 2018; Moreras-Tarrés, 2021) i de les mobilitats post-mortem (Moreras-Solé, 2018, 2019, 2023; Moreras, 2022). En relació a les ritualitats funeràries islàmiques a Catalunya, la pandèmia del coronavirus va posar en evidència dos elements: l'absència de recintes per a les inhumacions musulmanes en els cementiris municipals, i la forta prevalença de la repatriació dels difunts a les seves regions d'origen. En l'actual situació post-pandèmica, en que s'han habilitat nous recintes funeraris per a difunts musulmans i la repatriació es situa en els índexs anteriors a la pandèmia, es debat en el si de les comunitats musulmanes entorn a quin model d'atenció funerària ha de ser normatiu. Aquesta ponència aportarà dades sobre la situació actual de les inhumacions musulmanes a Catalunya, sobre la prevalença estadística de la repatriació, i sobre la formulació d'aquests debats comunitaris entorn a les pràctiques funeràries.